

Byla přijata na zakládajícím shromáždění Slovenské národní rady (SNR) 30. října 1918 v Martině. Deklaraci podepsalo na dvě stě zástupců z celého Slovenska.

Deklarace byla založena na návrhu evangelického faráře Samuela Zocha a přijata jako samostatný státoprávní akt slovenského národa, aniž by účastníci shromáždění věděli o vyhlášení Československa z 28. října. Za jediného oprávněného zástupce slovenského národa prohlásili Slovenskou národní radu, odmítli pravomoci uherské vlády a přihlásili se k samourčovacímu právu česko-slovenského národa, čím také vyjádřili podporu požadavku vytvoření společného státu. Požadovali také okamžité uzavření míru. Přijatý text byl před publikováním modifikován na návrh Milana Hodži, který se pozdě večer vrátil z Budapešti, ani on ale o vyhlášení Československa ještě nevěděl.

Martinská deklarácia

Zastupitelia všetkých slovenských politických strán, shromaždení dňa 30. októbra 1918 v Turčianskom Sv. Martine a organizovaní v Národnú Radu slovenskej vetvy jednotného československého národa, trvajú na zásade samourčovacieho práva národov prijatej celým svetom. Národná Rada vyhlasuje, že v meně česko-slovenského národa bývajúceho v hraniciach Uhorska, je jedine ona oprávnená hovoriť a konať.

Nie je na to oprávnená uhorská vláda, ktorá za celé desaťročia nepoznala vážnejšej úlohy, ako potlačovať všetko, čo je slovenské, nepostavila a nedovolila nášmu národu ani jedinej školy, nedovolila, aby sa slovenskí ľudia dostali do verejnej správy a úradov, náš ľud majetkovo ničila a vykoristovala svojou stredovekou feudálnou sústavou a politikou.

Nie sú oprávnené na to, aby v meně slovenského ľudu hovorili, ani tie tak zvané zastupiteľské sbory, ktoré sú zostavené na základe úzkeho volebného práva nedopúšťajúceho prejaviť vôľu národa, a zostávajúce z ľudí, ktorí vzdor nariadeniu zákona nedopustili na výboroch čisto slovenských stolíc ani len slovenského slova.

Nie sú na to oprávnené ani také ľudové shromaždenia, ktoré vynášajú uzavretie pod tlakom cudzieho násilia.

V meně slovenského národa na Slovensku oprávnená je leda hovoriť jedine Slovenská Národná Rada.

Národná Rada česko-slovenského národa v Uhorsku obydleného osvedčuje:

Slovenský národ je čiastka i rečove i kultúrno-historicky jednotného česko-slovenského národa. Na všetkých kultúrnych bojoch, ktoré viedol český národ a ktoré ho urobily známym na celom svete, mala účasť i slovenská vetev.

Pre tento česko-slovenský národ žiadame i my neobmedzené samourčovacie právo na základe úplnej neodvislosti. Na základe tejto zásady prejavujeme svoj súhlas s tým novo utuoreným medzinárodným právnym položením, ktoré dňa 18. októbra 1918 formuloval predseda Wilson a ktoré dňa 27. októbra 1918 uznal rakúsko-uhorský minister zahraničia.

Žiadame okamžité uzavretie pokoja a sice na všeľudských kresťanských zásadách, aby pokoj bol taký, že by medzinárodno-právnymi zárukami znemožňoval ďalšiu vojnu a ďalšie zbrojenie.

Sme presvedčení, že náš snaživý a nadaný slovenský národ, ktorý vzdor neslýchanému útisku dospel na taký stupeň národnej kultúry, nebude vylúčený z požehnania pokoja a zo spolku národov, ale i jemu bude popriate, aby sa dľa svojho rázu mohol vyvíňovať a dľa svojich síť prispel ku všeobecnému pokroku človečenstva.

Zo zasadnutia Slovenskej Národnej Rady
V Turčianskom Sv. Martine, 30. októbra 1918.

Karol A. Medvecký, v.r.,
Tajomník Slovenskej Národnej Rady.

Matúš Dula, v.r.,
Predseda Slovenskej Národnej Rady